

saa vil man der arbejde i den Retning. Det gjælder nu her som overalt, hvor der er store Konkurrence er oppe, at mindes, at det maatte er muligt, ja undertiden let at skabe nye Omraader for Opkomsten, nye Virksomhedsgrene; men at det er vanskeligt at rive det Indvundne bort fra dem, der have skabt det. Det gjælder derfor efter min Opfattelse om, at Enhver, der slutter sig til Tanken om en Frihavn, tillige maa gjøre sit Bedste for at faae Tanken hurtigst mulig gennemført. Tanken har vundet almindelig Tilslutning hos en Del Forretningsdrivende her i Byen; der er skabt en Stemning, som med stærke Ord forlanger Frihavnen. Regeringen har vist stor Smødekomen og efter moden Overveelse lagt Sagen tilrette. De Herrer have jo set Betænkningen og vide forøvrigt, at der først var nedsat en Kommission, som skulde klare blandt Andet det meget vigtige Spørgsmaal, hvor Havnen skulde lægges, et Spørgsmaal, som tidligere havde været Gjenstand for forskjellige Anskuelser. Denne Kommission optraadte med en glædelig Enstemmighed og udvægede Terrainet. Derefter udstedtes Konkurrenceindbydelse til Skitsetegningen; der nedfattes en Bedømmelseskommission om disse Tegninger, og endelig udarbejdedes det Projekt, som vi her i Lovens have en Skitse til, af Teknikere. Altsaa man kan ikke Andet end være Regeringen taknemlig for den Grundighed, Omhu og Interesse, hvormed den har omfattet Sagen. Som ærede Medlemmer vide, gaar Forslaget ud paa, at det Terrain, som begrænses østeraf af en Linie, dragen imellem Kapselphynen og Nordøstphynen af Ralkbrænderihavnen, og vesterpaa af en Linie, der ikke gaar ud over Strandpromenaden og Sibbernsvej, skal benyttes til et Frihavnsanlæg. Spørgsmaalet er altsaa nu, hvorledes skal dette Terrain benyttes, og hvorledes foreslaas det benyttet af dem, der have udarbejdet den Tegning, vi have liggende for os? Man skulde jo tro, at den Naade, hvorpaa Forarbejderne ere blevne foretagne, maatte føre til, at Alt, hvad der er fremkommet fra den ene eller den anden Side, enten i de forskjellige Skitser, i Bedømmelseskomiteens Udtalelser eller paa anden Naade, vilde have gjort sig gjældende i denne Tegning. Men jeg maa desværre tilstaa, at Tegningen, Projektet, ikke er i fuld Overensstemmelse med, hvad der har været den ledende Tanke i Bedømmelsen af alle de indgivne Konkurrencetegninger. For at stille Sagen saa klart frem som muligt, skal jeg minde om, at det er udtalt af Bedømmelseskomiteen, og efter min

Mening fuldkommen rigtig, at vilde man staa nogenlunde frit overfor Frihavnsanlægget, saa maatte man skaffe roligt Vand udenfor, altsaa ombane Kjøbenhavns Inderrhed til en Yderhavn. Dette er tilbøielig gennemført ved den Række Dæmninger, der i den ene Del af Projektet tænkes lagt mellem Dvneten og Trekroner og nord for Trekroner henimod Svanemølle-Bugten, men i den anden Del af Projektet — jeg antager nemlig ikke, at der skal lægges den Mængde Dæmninger, der staar angivet paa Kortet, men gaar ud fra, at de forskjellige Farver betegne de to Teknikeres forskjellige Forslag — er derimod denne Tanke fravalden. Men hvis man fravalder den Tanke, mener jeg, at man fravalder Kjernepunktet i hele Sagens Opfattelse, saaledes som den stilles af Bedømmelseskommissionen. Kun ved at Inderrheden at danne en stor Yderhavn for Frihavnen, skaber man sig den Betænkelse, man maatte ønske at have ved Anlægget af de forskjellige Leier og Bassiner i Frihavnen. Hvis man derimod ikke opgiver at bygge Moler, hvorved Inderrheden omskibes til en Yderhavn, da er der et vigtigt Forhold, som man maa tage Hensyn til, og det er Færdselen paa Inderrheden. Hidtil har hele Færdselen bevæget sig i en bestemt Retningslinie: i Nord—Syd og Syd—Nord det er ikke ganske nøiagtig Kompassfregen, men man kan antyde Retningen derved. Man havde derfor kun at gjøre med Stibe, der mødte hinanden i en enkelt, bestemt Retningslinie, og det var altsaa forholdsvis let at undgaa Baaseiling. Men nu maa man erindre, at hvor der ikke længere alene er Tale om den tidligere Fart, der gik fra Bomløbet ud i Sundet og fra Sundet ind til Bomløbet, men ogsaa om den Retning, som Stibene maa følge for at komme til og fra Frihavnen, altsaa om en ny Linie, hvis Retning er omtrent Sydvest—Nordvest, altsaa ikke længere en enkelt, men to forskellige Linier, saa vil Udbygningen til Baaseiling forøges. Erkjendes Rigtigheden heraf, da er det indlysende, at der maa kræves rigeligere Plads end tidligere til at dreie af paa, naar de store Dampstibe skulle gaa fri af hinanden — jeg taler ikke om Seilskibene, de krydte frem og tilbage og maa finde sig i Forholdene — men naar de store Dampstibe skulle bevæge sig i to hinanden krydsende Linier i Stedet for i een som før, saa kræves der langt mere Plads end tidligere. Det gaar altsaa ikke an at indskrænke Inderrhedens Udstrækning ved dens Ombannelse til Yderhavn. Dette er heller ikke stet ved den ene Række af de Dæmninger, der ere foreslaaede; men det er stet ved Tegningen eller Projektet til Havnen, idet den østlige Havnemole er lagt